

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΛΕΚΑΡΔΑΣ

ΙΔΙΟΤΗΤΑ Υποψήφιος Διδάκτορας Τμήματος Κοινωνιολογίας
Πανεπιστημίου Κρήτης

E-MAIL: socp344@social.soc.uoc.gr / cvalekardas@gmail.com

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Χρήστος Βαλεκάρδας είναι Υποψήφιος Διδάκτωρ του Τμήματος Κοινωνιολογίας (Πανεπιστήμιο Κρήτης). Ολοκλήρωσε το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών «Κοινωνιολογία: Θεωρία, Πολιτισμός, Μετασχηματισμοί» του ίδιου τμήματος, με ειδίκευση στο γνωστικό αντικείμενο της Κοινωνικής Θεωρίας. Η διπλωματική του εργασία, η οποία αποτέλεσε και το ερευνητικό έναυσμα για την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής, είχε ως αντικείμενο την πραξεολογική θεωρία του Pierre Bourdieu. Έχει εργαστεί στο ΚΕΘΕΑ, στο Τμήμα Κοινωνικής Επανάταξης. Παράλληλα, πραγματοποιεί εθελοντική δράση στον διδρυματικό οργανισμό Future of Philosophy Ltd ως συντονιστής επικοινωνίας. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν την επιστημολογία των κοινωνικών επιστημών, την κοινωνική και κοινωνιολογική θεωρία και, ειδικότερα, τις θεωρητικές επεξεργασίες της σχέσης μεταξύ δομής και δράσης.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

-

ΤΙΤΛΟΣ ΕΚΠΟΝΟΥΜΕΝΗΣ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ

«Ο λόγος περί διϋσμού στην Κοινωνιολογική Θεωρία: Η επαναπροσέγγιση της σχέσης “Κοινωνικής Δομής” – “Κοινωνικής Δράσης” στον δομικό κονστρουκτιβισμό του Pierre Bourdieu»

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ/ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

Ρωμανός Βασίλειος, Αναπ. Καθηγητής τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης

ΜΕΛΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μουζακίτης Άγγελος, Αναπ. Καθηγητής τμήματος Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης
Μαρκουλάτος Ιορδάνης, Αναπ. Καθηγητής τμήματος Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ (ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ)

404η/6-11-2024

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗΣ

Η διδακτορική διατριβή καταπιάνεται με τον τρόπο κατά τον οποίο η πραξεολογική θεωρία του Pierre Bourdieu επιχειρεί να προσεγγίσει το ζήτημα της κοινωνικής συγκρότησης, συμφιλιώνοντας τα επιστημονικά κεκτημένα του

αντικειμενισμού και του υποκειμενισμού. Η έρευνα εκκινεί από τη διπλή αναλυτική κίνηση του Bourdieu, μέσω της οποίας συλλαμβάνει την κοινωνική πραγματικότητα ως τόπο εντός του οποίου αλληλοτροφοδοτούνται οι συγκροτητικοί της όροι. Η κίνηση αυτή, ειδικά ως παράλληλη επιστημολογική κριτική απέναντι στον αντικειμενισμό και τον υποκειμενισμό, θεμελιώνει το ευρύτερο οντολογικό πλαίσιο της θεωρίας του. Αποφεύγοντας την απόδοση αναλυτικής πρωτοκαθεδρίας είτε στις κοινωνικές δομές, ως υπερκαθοριστικό παράγοντα της δράσης, είτε στην κοινωνική δράση, της οποίας η αρχή εντοπίζεται σε μια βουλησιαρχικά νοούμενη υποκειμενικότητα, συλλαμβάνει τη δυναμική σχέση υποκειμένου και κοινωνίας μέσω της κοινωνικής πρακτικής. Στο πλαίσιο αυτό, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στη δυσπόστατη έννοια του *habitus* και στην ανάδειξη της δομοποιητικής του διάστασης. Λαμβάνοντας υπόψη τις ευρέως διατυπωμένες κριτικές περί ντετερμινισμού και υπερβολικής έμφασης στην αναπαραγωγή των κοινωνικών δομών, η διατριβή εξετάζει κατά πόσο το *habitus*, ενταγμένο στο ευρύτερο εννοιολογικό και επιστημολογικό πλαίσιο της πραξεολογίας, αναδεικνύεται όχι μόνο ως φορέας της ενσωματωμένης κοινωνικής ιστορίας αλλά και ως το κοινωνικοϊστορικά καταγόμενο απόθεμα γνώσης, το οποίο επανεκτιμάται πρακτικά και στρατηγικά υπό το πρίσμα των εκάστοτε συνθηκών, οδηγώντας όχι σε μια προδιαγεγραμμένη αναπαραγωγή, αλλά σε μια πιθανολογική αναδιάταξη των κοινωνικών σχέσεων και δυνατοτήτων της δράσης. Παράλληλα, εξετάζονται οι επιστημολογικές προϋποθέσεις της πραξεολογικής θεωρίας, με έμφαση στη διάκριση μεταξύ θεωρητικού μοντέλου και πρακτικής λογικής και στη σημασία της ιστορικοποιημένης και αναστοχαστικής μεθόδου για τη συγκρότηση της κοινωνιολογικής γνώσης.